

VALAKI MÁS

Sári Lászlónak

A játék felszabadította, akárha kezdő lett volna minden idők legjobb focicsapatában, sorra érkeztek a remek átadások, s ha labdába botlott, akkor is övé lett a gólöröm. Mihelyt nem viselte nevét, időlegesen más nevet kapott, olyan szabad volt, mint a vándor, aki a világ idején kívül, saját tempójában baktat a hegyen, rejtelmes völgy fölé ér, s úgy néz szemébe egy tó, mintha már minden reggelen.

A FOGOLY

Szlukevényi Katalinnak

Mi mindenre volt képes – már a szerelem lehetőségéért is. Gyalogolt szántóföldön, vonatozott fél országon át, körbefutotta a háztömböt, hogy valaki elé kerülhessen. Összes szenvedélyével érkezett, de odaadása nem pótolhatta, örültsége nem ellensúlyozhatta a másikat, maradt a menekülés, akár a szakítás kifinomult szakértőjévé képezhetette volna magát. Az elszakadások foglyaként nem sejtette, idővel szerelmeses kötelékben lesz szabad, nem rémlik fel benne a fafojtó füge.